

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010248
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8715010248.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.12.2016, v trestnej veci obžalovaného Y. F. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu T. sp. zn. 5T 70/15 zo dňa 25.05.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Y. F. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 23.00 hod. v pohostinskom zariadení T. vežou v W. N., za prítomnosti viacerých osôb fyzicky napadol poškodeného S. T. tak, že pristúpil k jeho stolu, za ktorým v tom čase poškodený sedel a udel ho päťou ruky o sile strednej intenzity do oblasti tváre, následne po vojdení U. T. ml. - otca poškodeného do pohostinstva mu vulgárne vynadal, načo sa strhol fyzický konflikt viacerých osôb, počas ktorého obžalovaný silou strednej intenzity udel do tváre a kopol do lýtka poškodeného U. T. st., čím svojim konaním spôsobil poškodenému S. T. zranenia - zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s tržnou ranou v pravom nosovom prieduchu, pomliaždenie okoločnicovej oblasti vpravo s krvnou podliatinou a otras mozgu ľahkého stupňa s dobou liečenia v priemere 14 dní a dobou práceneschopnosti od 11.11.2012 do 29.11.2012 a s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim v hospitalizácii od 01.11.2012 do 13.11.2012 a počas ktorej musel dodržiavať nemocničný liečebný režim, bol odlúčený od rodiny, v doporučení nefúkať silno nos a aplikovať do nosa fyziologický roztok za účelom zvlhčovania, v doporučení chrániť si nos pred vonkajším nárazom a v obmedzení v spoločenskom styku v dôsledku krvnej podliatiny okolo pravého oka cca 14 dní a poškodenému U. T. i st. zranenia - pomliaždenie nosa a hornej pery a pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého predkolenia s dobou liečenia do 7 dní.

Za to mu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu 1 roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu uložil aj povinnosť zaplatiť poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pob. Prešov, Kúpeľná 5, IČO: 359 37 874 náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 949,13 €, poškodenému S. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. N., L. č. 124, okr. T. bolestné vo výške 943,20 € a poškodenému U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. N., L. č. XXX, okr. T. bolestné vo výške 314,40 €.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V písomných dôvodoch podaného odvolania vyjadril názor, že súd prvého stupňa hodnotil vykonané dôkazy jednostranne v jeho neprospech. Uviedol, že v prejednávanej veci vystupujú dve skupiny svedkov, ktorí boli priamymi, resp. aj nepriamymi svedkami konfliktu medzi ním a poškodeným S. T., navyše v prejednávanej veci bol vypočutý aj svedok Y. T., ktorý, podľa vlastného vyjadrenia, je kamarátom poškodeného S. T., preto nemal záujem vypovedať v jeho (obžalovaného) prospech, ktorý uviedol, že poškodený bol deň pred incidentom, ktorý je predmetom prejednávanej veci, napadnutý v bare L. v T., pričom po tom, čo bol napadnutý, sa držal za nos. Ďalej namietal, že aj svedkovia Y. E., R. V., N. M., C. M. a N. F. ešte pred incidentom, ktorý je predmetom prejednávanej veci, videli na poškodenom zaschnutú krv pri nose a opuch nosa, čo je, podľa jeho názoru, základným znakom zlomeniny nosa, týmito skutočnosťami sa však prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal a tieto nijakým spôsobom nevyhodnotil. Odvolateľ v ďalšom poukázal na obsah trestného spisu Okresného súdu T. sp. zn. 5T 5/2014, konkrétne na znalecký posudok podaný znalkyňou T. V. L., podľa ktorého poškodený S. T., okrem iného, má sklony ku konfabuláciám, je uňho znížená spoľahlivosť pamäťových funkcií a boli uňho zistené aj disimulačné tendencie (teda niečo zatajuje). Poukazujúc na uvedené odvolateľ vyjadril názor, že prvostupňový súd výpovede poškodeného nehodnotil správne. V ďalšom odvolateľ namietal tvrdenie súdu prvého stupňa, že pošk. U. T. st. vo všetkých svojich výpovediach tvrdil, že to bol práve on (obžalovaný), kto mu spôsobil jeho zranenia, poukazujúc pritom na výpoveď poškodeného z prípravného konania zo dňa XX.X.XXXX, kedy poškodený U. T. st. uviedol, že dostal aj jeden kopanec, ale nevie od koho. Vyjadril názor, že spomínaný svedok - pošk. U. T. st. má záujem na výsledku tohto konania, pretože vo veci Okresného súdu T. sp. zn. 5T 5/2014 bol poškodený odsúdený za to, že mu (obžalovanému) spôsobil zranenie. Ďalej odvolateľ poukázal na obsah rekognície z 15.12.2014, z ktorej vyplynulo, že poškodený U. T. st. jeho (obžalovaného) ako útočníka na jeho osobu neoznačil a ani nebol schopný označiť. Namietal, že jeho vina môže byť založená len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o jeho vine, pritom v prejednávanej veci existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú. Namietal ďalej, že pri hodnotení vierohodnosti svedkov je súd povinný prihliadnuť k vnútornej štruktúre výpovedí svedkov, teda, či si svedok neodporuje v podstatných okolnostiach, musí prihliadnuť k logickým súvislostiam a okolnostiam, ohľadom ktorých svedok vypovedá, musí prihliadnuť na to, či jednotlivé výpovede vypočúvaných osôb sú v súlade s ostatnými, vo veci zadováženými, dôkazmi, taktiež musí prihliadnuť na vzťah vypočúvanej osoby, či už k obžalovanému, alebo poškodenému, teda, či nie sú v príbuzenskom vzťahu, priateľskom, naopak nepriateľskom, susedskom, zamestnaneckom, vo vzťahu nadriadenosti alebo podriadenosti a pod., taktiež musí súd prihliadať aj na existenciu vlastného, či iného záujmu na výsledku trestného konania. Ďalej namietal, že ak má slúžiť výpoveď svedka, či viacerých svedkov ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci jeho vinu, tento dôkazný prostriedok musí byť jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybňovaný, či dokonca vyvrátený. V tejto súvislosti potom odvolateľ ešte namietal, že minimálne výpovede poškodeného U. T. st., ktorý svoje tvrdenia menil, prispôboval ich vykonanému dokazovaniu, pri rekognícii označil za páchatela úplne inú osobu, sú týmito skutočnosťami spochybnené. Vyjadril názor, že výpovede pošk. S. T. sú spochybnené jednak výpoveďami ostatných, vo veci vypočutých svedkov, a jednak znaleckým posudkom vypracovaným znalkyňou T. V. L.. Namietal, že na tieto pochybnosti súd prvého stupňa neprihliadal vôbec. V tejto súvislosti potom odvolateľ označil za nezákonný aj výrok o náhrade škody, a to bolestného poškodeným S. T. a U. T. st. Vyjadril názor, že nemôže byť uznaný vinným za niečo, čoho sa nedopustil, iba preto, že bol na mieste údajného skutku. V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine a v dôsledku toho aj vo výroku o treste, prípadne, aby ho spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle

§ 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že konanie predchádzajúce výrokom napadnutého rozsudku trpí vadami, v dôsledku ktorých bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Okrem uvedeného súd prvého stupňa rozhodol predčasne, pretože sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vyvolávajúcimi pochybnosti o správnosti skutkových zistení, na objasnenie ktorých bude potrebné niektoré dôkazy zopakovať alebo vykonať dôkazy nové.

Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy v predmetnej veci boli vykonané a ktoré pojal za základ pre svoje rozhodnutie. Vyplýva z neho, že svoje rozhodnutie oprel o výpovede najmä svedkov Y. F., Y. T., Y. E., N. U., R. V., K. U., C. M., N. M., o závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia znalca Y. A. B., ale aj o výpoveď samotného obžalovaného, ktorý pripustil, že poškodeného S. T. udrel do oblasti ľavej časti tváre, tvrdil len, že ho neudrel päsťou, ale dlaňou, avšak znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie traumatológia považoval vznik zistených zranení úderom otvorenou dlaňou za málo pravdepodobný, preto uveril tvrdeniam pošk. S. T., ako aj ďalším priamym svedkom žalovaného skutku, a to U. Pitoňákovi st., N. M., K. U. a C. M., ktorí uvádzali, že obžalovaný udrel poškodeného do tváre päsťou, nie dlaňou, a neuveril výpovediam svedkov Y. E., N. U. a R. V., ktorí tvrdili, že obžalovaný udrel poškodeného do tváre dlaňou, teda fackou. A o tom, že obžalovaný spôsobil zranenie poškodenému U. T. st. vyvodil súd prvého stupňa zo skutočnosti, že svedok - poškodený U. T. st. vo všetkých svojich výpovediach jednoznačne tvrdil, že to bol práve obžalovaný, kto ho udrel bočnou stranou dlane po nose a kto ho kopol do ľavého lýtka.

S týmto závermi však nie je možné celkom súhlasiť, pretože sa v tomto štádiu konania javia byť ako minimálne predčasné.

V prvom rade je nutné uviesť, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie aj na výpovediach svedkov C. M. a N. M., ktoré ale neboli vykonané spôsobom zodpovedajúcim zákonu, a preto nemohli ako podklad pre rozhodnutie súdu slúžiť. Vychádzajúc z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 25.5.2016 svedkovia N. M. a C. M. neboli na hlavnom pojednávaní osobne vypočutí, ale boli čítané zápisnice o ich predchádzajúcich výpovediach z prípravného konania, a to bez súhlasu obžalovaného, s odvolaním sa na ust. § 263 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 263 ods. 2 Tr. por. súhlas obžalovaného (s čítaním zápisnice o výsluchu svedka namiesto jeho osobného výsluchu) nie je potrebný, ak sa výslovne vyjadril, že sa na hlavnom pojednávaní nezúčastní, alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak sa na hlavné pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu, bez ospravedlnenia nedostavil, alebo sa bez vážneho dôvodu vzdialil z pojednávacej siene, alebo ak prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpoveď svedka a obžalovaný po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3 takého svedka nenavrhol vypočuť osobne. V uvedených prípadoch stačí súhlas prokurátora. O tejto skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.

Z obsahu spisu, ale najmä zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.4.2016 je zrejmé, že obžalovaný na hlavné pojednávanie, nariadené na deň 25.5.2016, nebol písomne predvolávaný, obžalovaný prítomný na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2016 zobral termín ďalšieho hlavného pojednávania, teda 25.5.2016, na vedomie. Poučený o tom, žeby namiesto osobného výsluchu svedkov C. M. a N. M. mohli byť čítané zápisnice o ich predchádzajúcich výpovediach, nebol, a aj keby niekedy v minulosti v niektorom z predvolaní na hlavné pojednávanie vo všeobecnosti o takejto možnosti poučený bol, faktom je, že pred vyhlásením uznesenia o odročení hlavného pojednávania zo dňa 13.4.2016, obžalovaný výslovne uviedol, že trvá na osobnom výsluchu tak svedka C. M., N. Tvarocha, ako aj Y. F.. Po tomto jeho vyjadrení bolo hlavné pojednávanie odročené uznesením s tým, že hlavné pojednávanie sa odročuje za účelom predvolania neprítomných svedkov z čl. 59, 62, ktoré sa týkajú práve svedkov C. M. a N. M.. A až po odročení hlavného pojednávania za takýchto podmienok obžalovaný požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na ďalšom hlavnom pojednávaní a vyjadril svoj súhlas s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.4.2016 však už nevyplýva, žeby obžalovaný, ktorý trval na osobnom výsluchu spomínaných svedkov a hlavné pojednávanie bolo odročené za účelom ich predvolania, bol o možnosti prečítania zápisníc o ich predchádzajúcich výpovediach namiesto ich osobného výsluchu poučený tak, ako to požaduje vyššie citované ust. § 263 ods.2 Tr. por.

(V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že protokolácia uznesenia o odročení hlavného pojednávania zo dňa 13.4.2016 je nezrozumiteľná, nepresná, preto bude potrebné jej obsah zosúladiť so zvukovým záznamom dotknutého hlavného pojednávania postupom podľa § 60 Tr. por.)

Spôsobom nezodpovedajúcim zákonu bolo vykonané aj znalecké dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 25.5.2016, keďže súd prvého stupňa čítal znalecký posudok, ako aj výpoveď znalca Y. Q. na podklade súhlasu obhajcu. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že vychádzajúc z ust. § 268 ods. 2

Tr. por. namiesto výsluchu znalca je možné čítať jeho znalecký posudok, avšak za podmienky, že s tým prokurátor i obžalovaný súhlasia. Pokiaľ ide o obžalovaného, jeho súhlas s čítaním znaleckého posudku je jeho osobným právom, v realizácii ktorého ho nemôže obhajca zastúpiť, teda obhajca nemôže namiesto obžalovaného účinne udeliť súhlas s čítaním znaleckého posudku namiesto osobného výsluchu znalca.

V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné upozorniť, že v skutkovej vete napadnutého rozhodnutia je zrejma nesprávne, pretože počiatok doby hospitalizácie poškodeného je určený na 01.11.2012, pritom správne má byť, ako to vyplýva zo znaleckého posudku a priložených lekárskeho správ, uvedené 11.11.2012, čo potom znamená, že poškodený bol hospitalizovaný tri dni.

Hospitalizácia nepochybne predstavuje také sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, ako to predpokladá ust. § 123 ods. 2 Tr. zák. Sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného je však ublížením na zdraví v trestno-právnom zmysle, ako to vyplýva z uvedeného ustanovenia, len vtedy, ak netrvalo iba krátky čas, čo podľa ustálenej súdnej praxe predstavuje dobu aspoň 7 dní. Zo znaleckého posudku znalca Y. A. Q., ako aj jeho výpovede zo dňa 28.1.2015 vyplýva, že rozhodujúcim, určujúcim zranením pre konštatovanie ublíženia na zdraví bola zlomenina nosových kostí bez posunu úlomkov, ktorých ale liečenie podľa vyjadrenia znalca je prakticky založené na tom, že sa doporučuje vyhnúť nárazu na nos. Vyhnutie sa nárazu na nos však, podľa názoru krajského súdu, nepredstavuje také sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného, ako to predpokladá ust. § 123 ods. 2 Tr. zák., preto len konštatovanie takejto potreby nie je dostatočným podkladom pre konštatovanie ublíženia na zdraví, aj keď malo trvať po dobu 14 dní. Ako to už bolo uvedené, z vykonaného znaleckého dokazovania, teda zo znaleckého posudku, ale aj z výsluchu znalca potom vyplýva už len to, že po dobu 14 dní bol poškodený obmedzovaný v obvyklom spôsobe života len tým, že v dôsledku krvnej podliatiny okolo pravého oka bol obmedzovaný v spoločenskom styku. Aj takáto situácia môže naozaj predstavovať sťaženie obvyklého spôsobu života, a tým ublíženie na zdraví v zmysle vyššie uvádzaného ustanovenia, avšak v tejto súvislosti bolo potrebné zistiť, aké zamestnanie poškodený v rozhodnej dobe vykonával, pretože obmedzenie v spoločenskom styku krvnou podliatinou okolo pravého oka je naozaj sťažením obvyklého spôsobu života za situácie, že poškodený vykonáva zamestnanie, ktoré je nevyhnutne spojené so stretávaním sa s klientmi, zákazníkmi atď., tak tomu už ale nebude v prípade zamestnaní, kde poškodený v podstate do kontaktu s takýmito osobami neprichádza.

Navyše, pokiaľ ide o ustálenie aké zranenia poškodený pri incidente mal utrpieť, aký bol najpravdepodobnejší mechanizmus ich vzniku a aká je potrebná doba liečenia takýchto zranení, v prípade zranenia nosa, na tomto mieste sa žiada uviesť, že vychádzajúc z Inštrukcie Ministerstva spravodlivosti SR č. 7/2009 z 25.03.2009 riešenie otázok týkajúcich sa úrazov v anatomickej oblasti nosa spadá do znaleckého odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia, preto znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia pre vyriešenie vyššie spomínaných otázok nie je postačujúci, a k týmto otázkam sa mal vyjadriť znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie otorinolaryngológia.

V ďalšom je nutné prisvedčiť odvolateľovi, že nie je pravdou, že by svedok U. T. st. vo všetkých svojich výpovediach jednoznačne tvrdil, že to bol práve obžalovaný, kto ho udrel bočnou stranou dlane po nose a kto ho kopol do ľavého lýtka. Zo zápisnice o výsluchu tohto svedka z prípravného konania zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že svedok pri tomto svojom výsluchu, okrem iného, uviedol, že: „ja som chcel zabrániť bitke, resp. nejako pomôcť, preto som chytil F. za opasok a sťahol som ho z kopy. Ako som ho ťahal, tak ma jeden z nich udrel bočnou stranou dlane ruky pod nos. Mne sa v tom spustila krv z nosa.“, „Ošetrili mi aj ľavú nohu - lýtko, lebo som dostal aj jeden kopanec, ale neviem od koho.“ Z uvedeného je teda zrejme, že svedok vo svojej prvotnej výpovedi, keď vypovedal z časového hľadiska najbližšie k momentu udalosti, ktorá je predmetom prejednávanej veci, teda kedy si najviac a najlepšie na sporné skutočnosti pamätal, uviedol, že nevie, kto ho kopol do ľavého lýtka a pokiaľ má ísť o zranenie nosa, uviedol, že jeden z nich, pričom bitka sa odohrávala za účasti viacerých osôb, ho udrel do nosa, v žiadnom prípade však neuviedol, že by to mal byť práve obžalovaný. Tieto podstatné rozpory vo výpovediach svedka, keďže na hlavnom pojednávaní trval na tom, že to bol práve obžalovaný, kto ho udrel do nosa a kopol do lýtka, teda spôsobil mu zistené zranenia, neboli odstraňované spôsobom požadovaným zákonom a vyplývajúcim z ust. § 264 Tr. por., pretože aj keď bolo poukázané na rozpor v jeho tvrdeniach oproti prípravnému konaniu, keď uviedol, že nevedel od koho dostal kopanec, správne mu mala byť postupom podľa § 264 Tr. por. v prvom rade na návrh prokurátora alebo obhajoby, teda

strany v konaní, prečítaná zápisnica o jeho predchádzajúcej výpovedi, mal byť upozornený na rozpory vo svojich tvrdeniach a mal byť požiadaný, aby tieto rozpory vysvetlil. Aj keď rozpory vo výpovediach vypočúvaných osôb odstraňuje súd v prvom rade na návrh strán v konaní, ako to vyplýva z ust. § 264 ods. 1 Tr. por., vzhľadom na to, že ide o konanie o trestnom čine proti životu a zdraviu, nič nebránilo súdu prvého stupňa, aby postupom podľa § 2 ods. 11 Tr. por. zákonným spôsobom tieto rozpory odstraňoval aj bez návrhu strán v konaní.

Podstatné rozpory zostali potom nepovažimnuté, aj pokiaľ ide o výpoveď svedka N. U. a R. V.. Zatiaľ čo svedok N. U. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 18.11.2014 uviedol, že pokiaľ ide o bitku, ktorú mal poškodený utpieť pred sporným incidentom, či mal nejaké viditeľné zranenia, tak niečo sa tam rozprávalo, nevie už presne kde a čo, bolo to už dávno, jemu nič také poškodený nehovoril, ale on toho chlapca nepozná, na hlavnom pojednávaní dňa 3.2.2016 už rozprával, že po príchode do krčmy si všimol, že poškodený má niečo pod nosom. Obdobne tak svedok R. V. vo svojej prvotnej výpovedi dňa 20.8.2013 zdôrazňoval, že na details si nepamätá, popisoval len tie skutočnosti, na ktoré si spomínal, výslovne uviedol, že si všimol, že poškodený je opitý, neuvádzal, žeby si na poškodenom ešte čosi navyše všimol, pritom pri svojej výpovedi dňa 18.11.2014, teda s väčším časovým odstupom od spornej udalosti, už uvádzal, že si všimol na poškodenom dokonca aj to, že má na nose zaschnutú trochu krvi, že za obžalovaným prišiel kamarát, ktorý ho varoval, že poškodený ho chce zbiť a že dostal večer predtým v L. bitku, hoci toto vo svojej predchádzajúcej výpovedi nespomínal a hoci to vo svojej prvotnej výpovedi neuvádzal, na hlavnom pojednávaní dňa 13.4.2016 taktiež tvrdil, že si na poškodenom všimol, že má zakrvavený nos a zaschnutú krv na ňom.

Vzhľadom na to, že neboli vyriešené základné otázky týkajúce sa viny obžalovaného, je predčasné sa vyjadrovať k výroku o náhrade škody, predsa len, keďže obžalovaný aj tieto výroky napádal, považuje krajský súd za potrebné uviesť, že tak poškodený S. T., ako aj U. T. st. si nárok na náhradu škody riadne neuplatnili. Vychádzajúc z ust. § 46 ods. 3 Tr. por. si poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody riadne a včas, pričom riadnym uplatnením nároku na náhradu škody sa rozumie uvedenie jej dôvodu a výšky. Takejto zákonnej požiadavke formulácia „navrhujem, aby páchatel bol zaviazaný nahraďiť mi bolesť podľa bodového ohodnotenia lekára“ nestačí. Poškodený totiž, vychádzajúc z uvedeného zákonného ustanovenia, musí uviesť výšku uplatneného nároku aspoň v minimálnej výške, a to buď vyjadrením v peniazoch, alebo potom konkrétnym bodovým ohodnotením, teda uvedením konkrétneho počtu bodov zodpovedajúcich bolestnému. Rovnako tak spomínanej zákonnej požiadavke nezodpovedá ani vyjadrenie „pripájam sa k trestnému konaniu a uplatňujem si nárok na náhradu škody“, pretože z neho nie je zrejmy dôvod, ani výška uplatneného nároku na náhradu škody.

Bez doplnenia dokazovania v naznačenom smere, prípadne vykonania aj dôkazov ďalších, vykonanie ktorých sa ukáže byť potrebným, a bez odstránenia vyššie naznačených procesných nedostatkov, nebude možné vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Záverom ešte považuje krajský súd za potrebné uviesť, že znalecký posudok z inej trestnej veci, a to ani súvisiacej, nie je možné použiť ako znalecký posudok, ale len ako listinný dôkaz slúžiaci ako podklad pre úvahu o tom, či nie je potrebné nariadiť znalecké dokazovanie aj v inej trestnej veci, preto znalecký posudok podaný vo veci Okresného súdu T. sp. zn. 5T 5/14 nie je možné v prejednávanej veci ako znalecký posudok použiť a nie je možné použiť ani z neho vyplývajúce závery, a to ani za účelom posúdenia hodnovernosti výpovede poškodeného.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.